

Въстанници! (Спускащъ са върху имъ като ги секжтъ съ ножоветъ си) Борете са де съ български комити!

Ботевъ. Доволно имъ храбри юнаци! Тъхните тирански дѣла ни принуждаватъ да имъ сбѣчимъ тѣлата, да ги убиваме на първо вижданіе. Незнайтъ безумнитъ че ний воюваме за правда, за чеолвѣчески правдии! Като че ли не ни сѫ доволни черкезитѣ, това диво племе, което обѣрна цѣла Тракія въ кървава пустиня, ами още и тѣ востанали съ оръжіе въ ръка, да защищаватъ тиранизмътъ произволътъ, безчестията и трона на ленивия си Султанъ! Какво прави дружината юнаци!

Единъ въстаникъ. Едно отдѣленіе башнобозуци ни нападнахъ отъ къмъ Вратца, което разпръснахме на първо появленіе. А тїа които паднахъ тукъ, изненадбено ни нападнахъ изотзатъ безъ да ги съзремъ.

Ботевъ. Ами гдѣ е войновски. Той взѣли участіе въ битката?

Другой въстаникъ. Да, и той бѣше тамъ. (Отъ на вънъ ся чуватъ гърмежи).

Ботевъ. (стреснатъ) Ето пакъ тиранските гърмежи почнахъ да цепятъ въздуха! Идете юнаци, кажете на войновски, незабавно да съберете дружината и да даде тукъ. (Въстанниците излизатъ) Стой и разминяй на кой начинъ да си постигнемъ цѣлта! О, не е възможно, да ся избавимъ лесно отъ нападеніята на тїа заблудени тиради! Тъхната сила е велика, тѣ иматъ царство съ гнилъ наистина престолъ, но фанатизмътъ ги прави да бѣдътъ свирѣпи. Тъхната засленитела вѣра ги прави да гонятъ християните! О, да ли щаж доживеѣ да видѣ мислитъ си оживотворени! Да ли щаж видѣ милитъ си родители?! (отъ на вънъ ся чуватъ гласове: Колете! Въ това време изгърмява една пушка, сцѣната ся освѣтлява, гърмежитъ слѣдватъ, Ботевъ извиква): Ахъ, убитъ съмъ, умирамъ! . . . (похваща ся по сърдцето, пада на земята) Неможахъ да видѣ милата си майка, братя и сестри! Охъ! . . . Боже . . .

Явленіе VIII.

Дасидоеъ. (които ся задава отъ дѣсна старна) Ахъ, Ботевъ! . . . (остава смаянъ) Ботевъ, убитъ! . . . (пипа го по ръката) Охъ! издѣхналъ! . . . Щета за този елавенъ синъ! . . . Още една гордостъ за Българія угасна! Жалостната му майка, какви ли горчици сълзи ще пролѣе, като ся извѣсти за пропаданіето на сина ѝ? ! . . . Боже мой, ее за Българія ли сѫ опредѣлени сичкитъ